

49. ויעבר – וגמר יוסף מגל כי רמל אלבר בתריר גרא חיתה אין אנמנע ליעיד איןليس עדאר: 50. וליוסף אגולדת חנין בנין קבל מאי תיגי סנת אלגועaldi ולדיות לו אסנת בנית פוטי פרע כביר אונ: 51. ויקרא – וסמא יוסף אלא איסים אלכיביד מנשה איןנסאני אלרב אלא גמייע שקאיי ואלא גמייע בית אביה: 52. ואת – ואלא איסים אלתאני סמא אפרים איןאנני אלרב פי ארץ פיקרי: 53. ותכלינה – וככלזו שביע סנין אלטבאעaldi כאן פי ארץ מצער: 54. ותחילנה – ובדיו שביע סנין אלגוע ליגו באלי קל יוסף וצאר גוע פי גמייע אלאראי ופי גמייע ארץ מצער כאן טועאמ: 55. ותרעב – וגאגית גמייע אהל ארץ מצער וצרך אלקיים אלא פרעון ליטועאמ וכאל פרעון לגמייע מצריין מצו אלא יוסף אלדי יכול ליICON תגענו: 56. והרעב – ואלגוע צאר עלא גמייע וגגה אלארץ ופתח יוסף אלא גמייע אלדי פיהום ובאו לאל מצריין וקוו אלגוע פי ארץ מצור: 57. וככל – וגמייע אהל אלארץ איינו למצער לישתיירו מן יוסף אין קווי אלגוע פי גמייע אלארץ:

מב

1. וירא – ונצר יעקב אין מוגדור ביע פי מצער וקאל יעקב לבניינו אליש תחבייאנו: 2. ויאמר – וקאל הودא סמייעית אין מוגדור ביע פי מצער נזלו תם ושתרו לינא מן תם וניעש ולס נמות: 3. וירדו – ונזלו אבוואת יוסף עשרה לישתיירו מגל מן מצער: 4. ואת – ואלא בנימין אכו יוסף לם בעת יעקב מע אבוחתו אין קל לילא יצארפו מות: 5. ויבאו – ואיינו בנין ישראל לישתיירו פי ועת אלגאיין אין צאר גוע פי ארץ בגענו: 6. ו يوسف הוא אלחאים עלא אלארץ הווא באיע לגמייע קומ אלארץ ואיינו אבוואת יוסף וסגדו לו על וגגה לאל ארץ: 7. וירא – ונצר יוסף אלא אבוחתו וחקק hone ראה בריאשר 1998, עמ' 28. לא כן נהנו בעיראק, שתרגמו: לאדם – משרתת (תורה תרכ"ה) וכחן (תורה תרכ"ט). 47. لكمצים – לאוצרות, וכן בג, בעקבות ת"א (לאוצרין). 49. ויצבר – וכן ב, אך ג; וכוואם – וערם. 51. הבהיר – הנдол. ב: אלבוכר – הבוכר. 54. ארץ מצרים – ב: אהל מצער – תושבי מצרים. 56. ופתח גורי – ג: אלא נאמיע אלטלאין אלדי פיהון אלטנאי – את כל האוצרות אישר בהם התבואה. למזרים – למזרים. ב: לטצער – למזרים.

מב

1. שבר – טכירה. ב: מגאל – תבואה, וכן בחמשך. תתראו – ב: תיראו שבעים, בעקבות רשי: لماذا תראו עצמכם לפני בני ישמעאל ובני עשו כאלו אתם שבעים. ג: תתזהרו או תתצעפו – תיראו או תהיו בחושים, גם

ויכלآل עלא אלארץ ויקלייד אלא ארץ מצער פי שביע סנין אלשבאע: 35. ויקבעו – ויגמעו אלא גמייע מגאל סנין אלחסנאת אלגאיית הדולו ויגמעו מגאל תחת חיכים פרעון מגל פיל קורא ויחפלו: 36. והיה – ויכוון מגאל לאל כליה לאל ארץ לשביע סנין אלגועaldi יכונו פי ארץ מצער זולם תנקיטיע אלארץ פיל גוע: 37. וייטב – וחסין אלכלאים פי חערית פרעוןIFI ופי חערית גמייע עבידו: 38. ויאמר – וקאל פרעון אלא עבידוancaן אנווגר כי הארץ רגולaldi נבואה אלרב פי: 39. ויאמר – וקאל פרעון אלא יוסף بعد מערף אלרב אילאר אליא גמייע וקאל פרעון אלא יוסף בתקופת פרעוןIFI ופי חערית גמייע קומי פקט כירסי הארץ ليس פחים וועלמים מثالך: 40. אתה – אתה תכון וכיל עלא בתה ועלא קולך יתקות גמייע קומי פקט כירסי צלטאניה יכון עצם מינאך: 41. וקאל פרעון אלא גערת אלך עלא גמייע ארץ מצער: 42. ויסר – וזוויל פרעון אלא בתומו מן עלא ידו וגעל ליהא עלא יד יוסף וללבס אלו ATI תחאן וגעל טוק דהוב עלא עינקה: 43. וירכב – ורכב אלו פי מרכוב תאני אלדי לו ונארדו קידמו אב אלמאליק וככל אלו עלא גמייע ארץ מצער: 44. ויאמר – וקאל פרעון אלא יוסף אני פרעון וממן גיר עילמאך למ ירפא רגול אלא ידו ליםיך צלאח ולא רגלו לירכאנכ פיל פי גמייע ארץ מצער: 45. ויקרא – וסמא פרעון איסים יוסף כאשייף ליבבייא ועתא לו אלא אסנת בנית פוטי פרע כביר און ליל אמרה וכבר ג יוסף חאכמים עלא פרעון מליך מצער וברג יוסף מן קדם פרעון ופת פי גמייע ארץ מצער: 46. ותש – וגאגית אהל אלארץ פיל שביע סנין אלטבאע לאל מבאוזין: 48. ויקבץ – וגמר אלא גמייע מגל שביע סנין אלדי כאננו פי ארץ מצער וגמר מגל פיל קורא מגל חקלית אלקרייה אלדי מיסתדריהא געל פי מבינהא:

ויתנהו: 35. יד פרעה – שלטון פרעה. ב: תרנגם מילולית. 38. רוח אלחיים – רוח נבאות אלחיים, וכן ב: מן קדם אלה – מלפני האלים. 40. הבהיר – כסא המלוכה, וכן בג, בעקבות ת"א (כורסי מלכותא). 41. נתהי אתך – נתחיך. ב: וכלה אליך – טיניתך. 43. במרכצת המשנה – מרכיבה שנייה, ב: מרכיבת אלחווריה – מרכיבת השורות, וכן ג. אברך – אבי הפלך, וכן ג. ב: אב ליל מליך – אב למלך, בעקבות ת"א (אבא למלךא). 44. ובילדיך – ובילדיך חוכמתך. ב: ומתן ניר אברך – ובילדיך פקודתך, בעקבות ת"א (ובר טמיינך). לא ירים גורי – לא ירים איש את ידו להחזק בנשך ואת רגלו לרוכב על סוס, וכן בג, בעקבות ת"א. 45. צפנת פענח – מפענח צפנות, וכן בג, בעקבות ת"א: גברא דטטמן גלון ליה. חhn – גדול, וכן בג, בעקבות ת"א (רבא), וכן בפרק 50. כן נהנו נס במרקוק.